

Spiritualni rock'n'roll

Pijanistkinja Nada Kolundžija spada u onu sasvim retku i otuda skupocenu vrstu muzičkih umetnika. Čim ovo izgovorimo, dolaze nam u misli i neke mnogo uzvišenije reči da se opiše njeno postojanje i zvučna misija na ovom svetu - ona je energija koja razgoreva sve okupljene oko sebe, obasjane tako čulnom stvaralačkom delatnošću njenog bića. Ona je dakle ta svetiljka u tami naših zgužvanih, smrvljenih i u prah rasutih ideala i htenja iz nekog prethodnog života, onog promesečarenog u mladosti i sigurnosti davnih dana. Ali, snaga prisustva Nade Kolundžije ovde i sada uporna je i ima mnogo dalekosežnije dejstvo no što bi se moglo u prvi mah pomisliti. Koncert-promocija njene „Male antologije muzike za klavir“ u Centru lepih umetnosti „Guarnerius“, kao deo ovogodišnje 26. Međunarodne Tribine

kompozitora, svedoči o neporecivoj snazi ljubavi za život, muziku, klavir, kompozitore i publiku, kao i obratno. Bili smo zaista u svetilištu bezuslovne predanosti osećanjima plemenitosti i dobrote.

Nadahnujuće, zar ne? A to su tek samo reči. Prisustvovati onoj uznosećoj kontemplaciji u uvodnom Gurdžijevu („Sveto priznanje, sveto poricanje, sveto pomirenje“) - dovoljno je da ispuni srca za čitav nastup jednom neuhvatljivom, a celokupnim perceptivnim oruđima i te kako opipljivom supstancom spokoja i nemira u isti mah. Zato će nas „Jesenjinov valcer“ Ivane Stefanović odlučnim koracima krasote pomeriti ka blistavim prizorima raznobojnih zvučnih dragulja, za koje gotovo da ne možete poverovati da su u stanju da napuste klavir i predoče nam se u svom gromkom sjaju. Dakvortovi „Glasovi tanga“, puni pak

Zorica Kojić

KONCERT

*Nada Kolundžija (klavir),
Centar lepih umetnosti
"Guarnerius"
26. Međunarodna
tribina kompozitora*

čudesne životne volje i elana na kakvoj 'perpetuum mobile' vrtešci, te „Svitanje“ i „Ljubav“ Lole Perin poput onih Kišovih 'eolskih harfi' nebesa, protegnutih preko našeg sluha u svom neponovljivom obliku postojanja - čine nas momentalno izuzetno privilegovanim da svedočimo ovoj okrepljujućoj klavirskoj seansi.

I onda već kreće svojevrsna 'elektrifikacija' koncerta sa dvostrukim izvođenjem kompozicije „Za Nadu“ (za klavir i elektroakustički ambijent uživo) Miroslava Miše Savića, što je neponovljiv trenutak, smešten negde između folklornog plesa kakve još neotkrivene svemirske rase i jazza. Pravi spiritualni rock'n'roll! Potom sledi Glasova Etida br. 5 poput bluesa velegrada u izvesnoj samotnoj noći, među svim onim milionima u megapolisu izgubljenih duša - pada vam na pamet Dejvid Bouvi u „Čoveku koji je pao na Zemlju“, recimo. I onda genijalno „Telo kao iz snova“ Jakoba ter Veldhajsa za klavir i bum-boks (soundtrack), gde se ona početna pradrevna duhovnost Gurdžijeva preobraća namah u crkvu telesnog savršenstva, koja nam se ukazuje ovde kao uslišena molitva našim potrošnim snovima o perfektnoj spoljašnjosti. Oduševljeni smo i potreseni.

Foto: Miroslav Dragović